

ring af 5. november 1971 fra specialist i kirurgi Ole H. Nielsen, Københavns Kommunehospital:

„Patienten blev overflyttet til Københavns Kommunehospitals 9. afdeling den 20. september 1971 fra Øresundshospitalet i Helsingør, hvor hun blev indlagt den 13. september 1971 efter færdselsuheld.

Ved uheldet havde hun pådraget sig multiple kvæstelser:

Af journalen fra Øresundshospitalet fremgår, at hun ved indlæggelsen dér var svært medtaget, hun var bevidstløs og havde uregelmæssige øjenbevægelser. Der var løse brud af begge lårbens nederste ende, på venstre side kompliceret med 2 circa 10 cm lange sår på ind- og udsiden af knæet.

Der fandtes desuden talrige snit-sår i ansigtet, samt kvæstelser både i ansigt og omkring venstre kæbeled. Det fremgår endvidere, at venstre 1. overtand var løsnet, hvorfor der er gjort fixation med en acrylskinne.

Ved ankomsten hertil den 20. september 1971 var almentilstanden god, patienten var fuldt bevidst og kvæstelserne i ansigt med videre var i god heling. Vedrørende det dobbeltsidige lårbensbrud: der foreligger på højre side et brud af den nederste del af lårbenet med svær knusning af knoglevævet, gående helt ind i knæledet.

På venstre side af en i endnu højere grad splintret fractur af nederste lårbensende, ligeledes med knusning, og ligeledes gående ind i knæledet. På denne side desuden kompliceret med store sår, som fra begyndelsen var svært forurened. Der er foretaget primær revision og sutur af disse sår i Helsingør.

Den 7. oktober 1971 foretoges operation med blodig reposition og revision af bruddet i højre knæ. Man fandt herved udbredt knusning med så svær destruktion af den nederste lårbensende, at osteosynthese ikke var mulig. Fragmenterne blev lagt på plads så godt som det var muligt, og der blev anlagt gipsbandage.

Den 21. oktober 1971 fjernedes nogle små mørke fremmedlegemer fra såråbningen på venstre kind. Man er ikke helt sikker på, at alle fremmedlegemer er fjernet, idet der er en meget uregelmæssig hulhed under såråbningen.

Sammenfattende skal herefter erklæres, at Lene Marie Frihoff ved færdselsuheld den 13. september 1971 pådrog sig følgende læsioner:

- 1) svær hjernerystelse (contusio cerebri)
- 2) snitsår og kvæstelser i ansigtet
- 3) løsning af 1. fortand i overmundet
- 4) splintret og knust brud i højre knæ (fractura comminuta condylorum femoris dxt.)
- 5) splintret og knust brud af venstre knæ og nederste lårbensende, kompliceret med sår gående ind i knæledet (fractura complicata et comminuta extremitatis distalis femoris sin.)

Den nuværende tilstand med hensyn til læsionerne er som følger:

Almentilstanden er god og temperaturen er normal. Patienten er sengeliggende med gipsbandage på højre underextremitet, og stræk på venstre. Der er ingen påviselige følger efter hjernerystelsen. Der er fjernet fremmedlegemer fra et sår på venstre kind, og det kan ikke udelukkes, at der er flere. Der er foretaget tandfixation, som ligger stabilt. Der skal senere foretages rodbehandling af 1. fortand i overmundet. De 2 lårbensbrud er overordentlig splintrede og knuste, og der er endnu ingen tegn til heling.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at udtale sig med sikkerhed om udsigten for helbredelse af disse brud. Dersom knoglerne overhovedet kan vokse sammen, må det i hvert fald forventes at begge knæ bliver stive. Hvad angår de øvrige læsioner kan fuldstændig helbredelse uden mén forventes, idet man dog må reservere sig med hensyn til fremmedlegemer i såret på venstre kind.“

Efter den således stedfundne bevisførelse skal retten udtale følgende:

På grundlag af de objektive oplysninger om vejstrækningens karakter og de af vidnerne Sørensen og Breidahl afgivne forklaringer må retten lægge til grund, at den for tiltalte foreliggende færdselsituation har været således, at han på vej ned ad bakken mod Torpenvejdmundingen muligt har foretaget overhaling af en eller flere af de af vidnet Sørensen omtalte vogne, men at han iøvrigt har haft uhindret udsyn fremad, hvor han dels i ca. 300-400 m afstand har set